

Ptáček v růžovém keři

Viděla jsem malého ptáčka v trní,
byl krásný jako luční květ.
Bez šance na útěk uvězněný,
stále s nadějí hledal cestu zpět.

Čím víc bojoval svými křídly
proti trnitým větvíčkám růžových keřů,
jeho krásné perutě děsivě řídly
a na kůži leskly se rudé cestičky ostrých řezů.

Kousíček od něho, též v tom krutém keři,
leželo hnízdečko ze suché trávy.
A já v tu chvíli rozpoznala,
že ptáčkův osud je mi známý.

Já byla ptáčkem uvězněným,
já měla hnízdo v hustém trní
a můj muž byl tím keřem
ze kterého úniku není.

Má rozdrásaná křídla pálí,
má ještě cenu bojovat?
Zůstanu radši ve svém hnízdě v trní,
přes všechnu bolest jsem ho totiž
nikdy nepřestala milovat.